

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z důvodů prvního nálezu, poněvadž skutková podstata přestupku jest prokázána doznáním, a poněvadž cit. vyhláška z 9. prosince 1922, která nařídila dvoj-jazyčnost všech (nikoli pouze některých) vývěsních tabulí a štítů na té které hostinské budově, nabyla proti odvolateli právní moci, protože mu byla doručena, instančním pořadem potvrzena a odvolatel si na ni nestěžoval u nss-u.

Ve stížnosti dovozuje st-l předem, že vyhláška nenabyla proti němu právní moci přes to, že si na ni nestěžoval k nss, neboť nss vyslovil již opětovně, že uvedená vyhláška jest nezákonná. Byl-li takový nález jednou vydán, jest úřad povinen jím se řídit.

V tom se st-l mylí. Uvedená vyhláška, opírající se o § 54 živn. ř., byla doručena st-li (což on nepopírá), a jest proto individuálním opatřením (rozhodnutím), které jest způsobilé nabýti moci práva (Boh. A 4530/25), a které jest naříkatelné jak v cestě instanční tak i stížností k nss. Poněvadž vyhláška ta byla v pořadí stolic správních potvrzena, nabyla proti němu moci práva, a to bez ohledu na to, má-li či nemá zákonné opory v dovolaném § 54 živn. ř. (Boh. A 3997/24).

Jestliže nss v jiných případech (Boh. A 5301, 5303, 5304/26) vyslovil, že vyhláška upravující užívání českého jazyka při provozování živnosti hostinské nemá opory v § 54 živn. ř., nemůže z toho st-l pro sebe nic dovozovat, protože nález nss-u působí jenom pro konkrétní případ (§ 7 zák. o ss), tudíž jenom pro toho, kdo uvedenou vyhlášku s úspěchem naříkal stížností u nss-u. Nelze tudíž jeho účinnost rozšiřovati na jiné případy nebo na jiné osoby. Uvedená vyhláška stala se tedy proti st-li nezměnitelnou normou, jejíž přestoupení podléhá sankci § 131 živn. ř. Že by tato vyhláška byla aktem úřadu zřejmě nepřislušného, a proto aktem zmatečným, který po právu vůbec neexistuje a proto ani právní moci nabýti nemůže, st-l netvrdí a nss toho také neshledal.

Č. 11.077.

Pozemková reforma: Stpů může svolení k zavazení přidělené půdy podle §§ 2 a 10 zák. č. 93/1931 Sb. odepřít, zjistí-li, že by zamýšlenou zápůjčkou věřitele podle § 10 cit. zák. neprivilegovaného byla překročena mez zadlužitelnosti stanovená v § 2 zák. č. 166/1920 Sb.

(Nález ze dne 17. února 1934 č. 2988.)

V ě c: Firma P.-cká rafinerie cukru a. s. v P. proti státnímu pozemkovému úřadu o zavazení nemovitosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem ze 16. srpna 1932 odepřel stpů udělení souhlasu k zavazení zbytkového statku T. pohledávkou rafinerie cukru, akc. spol. v P. v částce 39.702 Kč 10 h, ježto dosud schválenými úvěry Hypoteční banky české 240.000 Kč a okr. hospodářské záložny v K. 250.000 Kč přípustná hranice zadlužitelnosti podle § 2 zák. č. 166/20 Sb. je již překročena. Nad meze cit. ustanovení, t. j. nad $\frac{9}{10}$ přidělové

ceny půdy a $\frac{5}{10}$ přídělové ceny budov lze podle § 10 zák. č. 93/1931 Sb. výjimečně svolit k dalšímu zatížení jen, jde-li o zápůjčku státu, státního fondu, náhradové banky nebo peněžního ústavu, kteréžto vlastnosti zápůjčka rafinerie cukru v P. nemá.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost namítá, že žal. úřad neprávem opřel své zamítavé rozhodnutí o předpis § 10 zák. č. 93/1931 Sb., ježto předpisem tím omezuje prý zákon svolení k zavazení přiděleného majetku jen v neprospěch věřitelů v něm vypočtených, kdežto schválení zápůjček ostatních věřitelů, mezi něž patří i st-lka, tomuto omezení nepodléhá. Nss nemohl stížnosti dáti za pravdu.

Paragraf 2 zák. č. 166/20 Sb. stanoví, že lze úvěr podle tohoto zák. poskytnouti i a) k získání půdy do vlastnictví až do devíti desetin ceny půdy, za kterou je stpů přidělil, a b) k získání budov hospodářských a obytných až do poloviny jejich ceny, určené podle zásad uvedených ad a). Podle § 10 zák. č. 93/31 Sb. může stpů svoliti k zatížení nabyté půdy zápůjčkami peněžních ústavů, fondů a svépomocných družstev tam uvedených i nad meze zadlužitelnosti stanovené v § 2 zák. č. 166/20 Sb., stačí-li výnos zadlužované půdy uhraditi sjednaný úrok a splátky.

Předpisem tím stanovil zákon ve prospěch věřitelů v něm uvedených výjimku z všeobecné zásady § 2 zák. č. 166/20 Sb., že nemovitosti v § 1 cit. zák. uvedené, mezi něž patří i zbytkové statky přidělené podle zák. č. 81/20 Sb., není dovoleno zatížit nad meze shora uvedené. Může proto stpů, zjistí-li, že by zamýšlenou zápůjčkou věřitele podle cit. § 10 neprivilegovaného byla překročena mez zadlužitelnosti stanovená v § 2 zák. č. 166/20 Sb., z tohoto důvodu žádané svolení odepříti.

Stížnost vytýká jako vadu řízení, že žal. úřad pro své tvrzení, že nemovitost, jež měla býti zavazena, je již zatížena nad meze přípustné podle § 2 zák. č. 166/20 Sb., neuvedl žádných fakt, takže st-lce je prý tím znemožněno přezkoumání zákonitosti výměru po této stránce. Namítka ta v této všeobecnosti není důvodna, neboť žal. úřad výslovně v nař. rozhodnutí uvedl, že zbytkový statek je již zatížen pohledávkami dvou věřitelů ve výši 240.000 Kč a 250.000 Kč. Že by tato fakta sama o sobě nestačila ke zjištění zadlužitelnosti zbytkového statku, nebo že by st-lce nebyla známa výše ceny přídělové za zbytkový statek, jako druhý činitel při výpočtu zadlužitelnosti zbytkového statku, st-lka vůbec netvrdí.

Č. 11.078.

Zaměstnanci veřejní: Jak jsou upraveny nároky gážistů uniformované stráže bezpečnosti na služební oděv?

(Nález ze dne 17. února 1934 č. 3092.)

Věc: Karel Š. v Užhorodě proti zemskému úřadu v Užhorodě o oděvné.